La fragància de la tertúlia al Lloc de la Dona

Per MiguelAM el dc., 24/04/2019 - 08:00

Són pels volts de les 17h quan, un cop al mes, en una senzilla tarda de dimarts, algunes companyes del “Lloc de la Dona” comencem a olorar la fragància d’una entranyable estoneta de berenar, acompanyades per unes persones que no ho han tingut gens fàcil per tirar endavant a la vida…, la qual cosa, per sí sola, commou i omple de gran respecte.

El cas és que, mentre anem preparant els entrepans, anem descobrint, si ho pensem a fons, que les olors naturals dels aliments en realitat ens estan parlant d’unes fragàncies molt més profundes… Perquè, el tomàquet ratllat arriba fidelment preparat de la mà d’una voluntària que fa més de 40 anys que ho és!, i les delicioses postres, són portades gràcies a una altra voluntària, que les escull d’una de les millors pastisseries que coneix!. També les barres de pa són triades d’entre les més torrades al forn del barri… Així, aquestes olors a tomàquet, pa, oli, nata…, ens estan parlant simbòlicament l’idioma universal de la dedicació, la tendresa, el companyonia, l’alegria, l’amor mutu….

Perquè sí, ens arriba la fragància del goig de trobar-nos quantes més, millor. D’aplegar-nos, sols per compartir a taula un berenar, per veure’ns les cares, per poder-nos demostrar que ens volem acompanyar les unes a les altres… Perquè ens importa, si avui la Rosa (noms ficticis) no ha vingut perquè potser al fer-se gran, s’ha posat malalta, o si l’Amèlia té els ulls plorosos i un filet de veu mentre ens explica quelcom viscut recentment, o si la Pilar està avui molt enfadada, o la Verònica més apagada del costum…

I, tot, viscut des d’un “lloc” concret, el del “Lloc de la Dona”. Una entitat social d’església, impulsada, creada i mantinguda al llarg del temps per les germanes Oblates del Santísimo Redentor, que està plenament dedicada a acompanyar en el seu camí de vida a les dones en el món de la prostitució. La tertúlia ofereix un espai obert a totes les que ja compten amb una edat avançada, per tal de mantenir la relació entre elles, i d’elles amb les germanes i les voluntàries.

Un privilegi per a mi, el fet de poder estar al costat de dones fermes, malgrat tots els embats que hagin pogut passar a les seves vides… I és que, gràcies a totes, ara puc recitar aquest bell passatge del gran poeta Miquel Martí i Pol, amb major coneixement de causa…

“Ara ja capto aquells perfums que un dia no vaig percebre”.

info@llocdeladona.org
www.llocdeladona.org